

Børneråd, nemlig i juli 1994. Det er netop blevet evalueret i rapporten »Evaluering af Børnerådet« her i maj 1997.

Jeg skal derfor sige, at vi hellere vil arbejde på at bevare og forstærke Børnerådet, end vi vil lave en ny juridisk status for det arbejde, der foregår. Det er vores opfattelse, at Børnerådet har lavet et godt stykke arbejde, og derfor synes vi, det var et muligt kompromis at udvide Børnerådets nuværende beføjelser med nogle af de beføjelser, der ligger i forslaget fra Enhedslisten.

Hvis man kigger på resultaterne, og det er dog lidt interessant, i stedet for at kigge på en formel konstruktion, så synes jeg, at Børnerådet har opnået ganske meget.

Børnerådet har stået for den kampagne, der hed »Nej til bank, børn er også en slags mennesker«. Som bekendt vedtager Folketinget i morgen et forslag, der siger nej til revselse.

Det andet tema, som Børnerådet har rejst med vægt, er det tema, der hedder børn og fortrolighed, det at have nogen at betro sig til. Det lykkes desværre ikke godt nok, fordi nogle gik i ideologi på spørgsmålet. Det synes jeg var ærgerligt, for vi har nogle børn, der ikke har nok voksne at betro sig til, og jeg håber, at vi på et tidspunkt kan vende tilbage til den diskussion under en mindre ideologisk og mere praktisk ramme, der hedder: Hvad skal de børn gøre, der ikke har en voksen, der er tæt på, at betro sig til? Det synes jeg nogle af dem, der afviste spørgsmålet på grund af ideologi, ikke fik svaret på.

Det tredje tema, Børnerådet har rejst, er børn og demokrati. Jeg tror, det er et fantastisk vigtigt tema. Jeg synes, det er vigtigt at opfordre det sted, hvor hovedparten af børnearbejdet ligger, nemlig i kommunerne, til at turde gå videre med at inddrage børn i demokratiet. Vi diskuterede ældreråd og klageråd under det foregående punkt på dagsordenen, og der er noget tankevækkende ved, at mens vi har taget vare om demokratiet for alle ældre i samfundet, har vi stort set været uoptaget af børns forhold til demokratiet. Det er så endnu mere tankevækkende, som at børn jo skal til at overtage demokratiet, når de ældre har haft med det at gøre.

Det fjerde tema, som de har rejst i Børnerådet, har været om de svære skilsmisssager, forældremyndighedssager. Det var jo som bekendt sådan, at en del af det finanslovforlig, som SF lavede med regeringen, netop gik på at afsætte ekstra midler til det her område. Det er ikke sikkert, at det, vi fik lavet, er godt nok, men vi fik i hvert fald startet på det.

Et femte tema, der er rejst, er forældrenes mulighed for at være sammen med børn, dvs. mere tid. I øvrigt sagde Venstres ordfører, at også Venstre synes, det er et vigtigt tema, og netop på den baggrund må det undre, at det samme parti har været med til at forringe de orlovsordninger, der gav mulighed for mere tid. Jeg tror, det er helt afgørende for småbørnsfamilierne at lave konstruktioner, der sikrer mere tid mellem forældre og børn, så heller ikke dér er vi færdige lovgivningsmæssigt.

Et sjette område, hvor Børnerådet har haft betydning, har været i forhold til diskussionen om filmcensur. Dér lykkedes det faktisk at få moderniseret den på den måde, at der stadig er en beskyttelse af børn i forhold til, hvad de kan udsættes for. Også dér synes jeg, Børnerådet spillede en god rolle.

Det, der så til slut er overvejelsen for mit vedkommende, er: På hvilke områder har vi så brug for at prøve at overveje Børnerådets fremtid? Jeg kan i hvert fald se tre:

Det ene er, at Børnerådet skal sikres permanentgørelse, dvs. ikke være afhængig af bevilingsgoodwill. Det tror jeg ikke bliver så svært at klare. Det er lidt afgørende, at den instans, der i nogle sammenhænge står for kritikken, ikke skal være økonomisk afhængig af dem, de kritiserer. Så vi har brug for, at det reelt permanentgøres.

Det andet er, at Børnerådet i højere grad skal sikres høringsret og indsigtsret i forslag, der behandles. Det vil vi også arbejde for i den kommende tid.

Det tredje, jeg vil nævne, er, at Børnerådet skal sikres politisk og administrativ frihed af det centrale politiske system og embedsmandssystemet, altså større autonomi. Jeg tror altid, at der for nogle, der bor til leje et bestemt sted og er benævnt regeringens Børneudvalg, vil være en eller anden grad af loyalitet, som ikke er ønskelig, netop fordi det er friheden, der er ønskelig, herunder også friheden til at kritisere det sted, hvor man bor til leje.

Jeg synes til gengæld, at det er vigtigt, også når man kigger på resultaterne, at fastholde, at Børnerådet får lov til at være et politisk inspirerende organ og ikke et egentligt forvaltningsorgan.

Så vi vil støtte, at Børnerådet får lov at fortsætte. Vi synes, Enhedslistens forslag er en god ramme, hvorunder vi kan diskutere, hvordan man sikrer det en større autonomi og sikkerhed.